

Κράτος, τοῦ ὁποίου συνιστᾷ μέρος συμπληρωτικόν. Τὸ βρασιλεῖον θέλει ἔχει τὴν χωρητικὴν τοῦ διοικητικῆς, ὁ κώδικος τῶν ποινικῶν νόμων τοῦ, καὶ οἱ νόμοι καὶ τὰ προδικαστικὰ τῶν πόλεων καὶ χωρίων θέλουν τηρήσει τὴν ἐσχὺν τῶν ἀποφάσεων τοῦ τῆς Ρωσίας Ἀυτοκράτορος καὶ τῆς Πολωνίας Βασιλέως, θέλει γίνεσθαι τοῦ λοιποῦ ἐν Μόσχᾳ, διὰ τῆς αὐτῆς πράξεως, ἐνώπιον ἀντιπροσώπων ἐπιτελεστικῶν τῶν διορισμένων εἰς τοῦτο. Ὁψέποτε ἤθελεν ἐπιτροπεύειν τὸ Κράτος, ἡ ἐξουσία τοῦ Ἐπιτρόπου θέλει ἐκτείνεσθαι καὶ ἐπὶ τὸ βρασιλεῖον τῆς Πολωνίας. Ἀσφαλιζέται ἡ ἐλευθερία τῆς λατρείας· ἡ δὲ Καθολικὴ θρησκεία, ὡς πιστεύοντο εἰς αὐτὴν τοῦ πλείοντος μέρους τῶν κατοίκων, θέλει εἶναι ὑπὸ τὴν εἰδικὴν προστασίαν τῆς Κυβερνήσεως. Βεβαιώται ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία· οὐδεὶς θέλει φυλακίζεσθαι εἰμὴ κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου προνοημένους περιστάσεις, καὶ ὑπὸ τὰς κανονισμένας δικτυώσεις, καὶ μέλλει νὰ φέρεται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἐνώπιον τοῦ προσφόρου Δικαστηρίου. Ἡ δὲ ποινὴ τῆς δημεύσεως δὲν θέλει ἐπιβάλλεσθαι εἰμὴ μόνον εἰς τὰ καθοσιώσεως ἐγκλήματα τῆς πρώτης τάξεως. Ἡ τυπογραφία θέλει ὑποκείσθαι εἰς ἀπαρχιότητος τινὰς περιορισμούς. Τὸ βρασιλεῖον τῆς Πολωνίας θέλει συνεισφέρει εἰς τὰ καθολικὰ ἐξόδα τοῦ Κράτους κατὰ τὴν πρέπουσαν ἀνταλογία. Οἱ φόροι οἱ πρὸ τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1830 ὑπάρχοντες θέλουν διατηρηθῆ. Αἱ ἐμπορικαὶ σχέσεις τοῦ Βασιλείου καὶ τοῦ Κράτους θέλουν κανονισθῇ κατὰ τὸ ἀμοιβαῖον ἀμφοτέρων συμφέρον. Εἰς τὸ ἐξῆς δὲν θέλει εἶναι εἰμὴ εἰς μόνον στρατὸς διὰ τὴν Πολωνίαν καὶ τὴν Ρωσίαν· ὁ δὲ Ἀυτοκράτωρ ἐναποταμιεύει ἐν ἐκὺ τῶν νὰ προσδιορίσῃ ὕστερον, πόσον μέρος πρέπει νὰ χορηγῇ ἡ Πολωνία εἰς τὴν συγκρότησιν αὐτοῦ. Οἱ ἐγκάτοικοι ἀμφοτέρων τῶν τόπων δύνανται νὰ πολιτογραφῶνται ὑπ' ἀλλήλων. Ἡ ἀνωτάτη διοίκησις σύγκειται ἐκ τοῦ Κυβερνητικοῦ Συμβουλίου προεδρεύοντος τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ. Τὸ δὲ Συμβούλιον θέλει σύγκεισθαι ἐξ ἐνὸς Γενικοῦ Διευθυντοῦ, ἐνὸς Γενικοῦ Λογιστοῦ, καὶ ἄλλων μελῶν ὑπὸ τοῦ Ἡγεμόνος διορισμένων. Τὸ Κυβερνητικὸν Συμβούλιον προβάλλει τοὺς ὑποψηφίους ἀρχιεπισκόπους, ἐπισκόπους, γενικοὺς διευθυντὰς κτλ., οἵτινες θέλουν ἐκλέγεσθαι μεταξὺ ὅλων τῶν ὑψηλῶν τοῦ Μεγαλειοτάτου χωρὶς διακρίσεως. Ὑπάρχει ὡσαύτως καὶ Συμβούλιον τῆς Πολιτείας, εἰς τὸ ὁποῖον ἐμπιστεύεται ἡ ἐπιμέλεια τῶν διοικητικῶν νόμων. Ὅλοι οἱ νόμοι οἱ ἐν γένει ἀξιόσημοι, οἷον, ὁ Προϋπολογισμὸς, πρέπει νὰ στέλλωνται εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Πολιτείας, διὰ νὰ ἐξετάζωνται καὶ ἐγκρίνωνται. Ὅλοι αἱ διοικητικαὶ ὑποθέσεις θέλουν πραγματεύεσθαι εἰς Πολωνικὴν γλῶσσαν. Ἡ παλαιὰ διαίρεσις τοῦ τόπου ἐξακολουθεῖ νὰ μένῃ ἡ αὐτὴ, ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ Κομιτάτα τῶν Παλατινάτων. Αἱ σύνοδοι τῶν εὐγενῶν, τῶν ἀντιπροσώπων τῶν χωρίων, καὶ τῶν συμβουλίων τῶν Παλατινάτων θέλουν ἐπίσης ἐξακολουθεῖ.

Ἡ αὐτὴ ἐφημερὶς τοῦ Βερολίνου ἀναφέρει ὅτι τὴν 13 τοῦ Μαρτίου τα μέλη τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως, καὶ ὅλοι οἱ ἐν ταῖς διοικητικαῖς καὶ δικαστικαῖς ἀρχαῖς διατελοῦντες καὶ οἱ πρόκριτοι συνήχθησαν εἰς τὸν οἶκον τοῦ στρατάρχου Πασκεβίτς διὰ ν' ἀκούσωσι τὴν προκήρυξιν τοῦ Ἀυτοκράτορος καὶ Βασιλέως, καὶ τὴν αὐτὴν ἡμέραν διελύθη ἡ Προσωρινὴ Κυβερνητικὴ παρὰ τοῦ στρατάρχου Πασκεβίτς, ὅστις διορίσθη Γενικὸς Διοικητὴς τοῦ Βασιλείου τῆς Πολωνίας. Τὴν δὲ 15 καθ' ὅλην ἡ νύξ Κυβερνήσις, καὶ συνεκροτήθη ἡ πρώτη συνεδρίασις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Βασιλείου.

Ἡ ἀληθὴς καὶ ψευδὴς Πολιτικὴ.

(Ὁρα τὰ προηγούμενα εἰς τὸ προλαβὸν φύλλον.)

Δ. Ἡ ἀληθὴς πολιτικὴ ἀποφαίνεται, ὅτι τὸ τέλος τῆς πολιτείας εἶναι κοινὴ ὑπόθεσις τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ λαοῦ, καὶ ἀπαιτοῦσα παρ' ἀμφοτέρων ἐαυτο-ἀπάρνησιν καὶ ἀμοιβαίαν πεποιθήσιν, κηρύττει διὰ τούτου τὴν ἀπόλυτον ἀνάγκην τοῦ νὰ βουλευώμενται καὶ ἀποφασίζωσι κοινῶς, λαὸς καὶ Κυβερνήσις, περὶ τῶν πραγμάτων τῆς πολιτείας. Ἐπειδὴ κατὰ τὴν δοξασίαν τῆς ἀληθοῦς πολιτικῆς δὲν δύναται πολιτεία νὰ ἀνεγερθῇ, νὰ αὐξήσῃ καὶ νὰ στερεωθῇ ἄλλως πῶς μᾶλλον, ἢ διὰ τῆς εἰλικρινοῦς συναντιλήψεως τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ λαοῦ· ὅσον δὲ μᾶλλον συγκαταβαίνει ἡ Κυβερνήσις, μὲ μεγαλητέραν ἀγάπην πρὸς τὸν λαόν, καὶ ἐπιμελεῖται θερμότερον, ἢ κοπιᾷ νὰ ἀποδείξῃ εἰς αὐτὸν ἐμπράκτως πόσον κηδεταί τῆς ἀληθοῦς εὐτυχίας τῆς πολιτείας, τόσον μᾶλλον ὑψοῦται αὐτὴ πάλιν διὰ τῆς ἀγάπης καὶ πεποιθήσεως τοῦ λαοῦ, αὐξάνει τὸ κράτος αὐτῆς, καὶ ὁ λαὸς γίνεται θερμότερος εἰς τὸ νὰ ὑποστηρίξῃ αὐτὴν ὅλαις δυνάμεσιν εἰς τὰς εὐγενεῖς ἐπιχειρήσεις καὶ βουλὰς πρὸς αὐξήσιν τῆς κοινῆς εὐπράχιας, καὶ νὰ ἀναδείξῃ ἐκὺτὸν ἄξιον τοικύτης Κυβερνήσεως. Πάντοτε ὁμῶς ἀνάγκη νὰ προὔπαντᾷ τὸν λαόν ἡ Κυβερνήσις πρώτῃ (διότι μάλιστα ὑπερτερᾷ αὐτὸν) μὲ ἀγάπην καὶ πεποιθήσιν, ἐὰν μέλλωσι νὰ βλαστήσωσιν αἱ ἀρεταὶ αὗται καὶ μεταξὺ τοῦ λαοῦ, νὰ τραφῶσι καὶ ἐπιδώτωσι. Τὴν ἀλήθειαν ταύτην δύναται μόνον ἡ ψευδοπολιτικὴ νὰ καταστήσῃ ἀμφίβολον, ἥτις εἰς τὰ δημόσια πράγματα, ὡς κατ' αὐτὴν ἰδίαν ὑποθέσεις ὄντα τῆς Κυβερνήσεως, δὲν παραχωρεῖ εἰς τὸν λαόν οὐδεμίαν ψήφον, οὔτε μετοχὴν, ἀλλὰ ζητεῖ παρ' αὐτοῦ νὰ θεωρῇ θαυμάζων καὶ μὲ σέβας βωδὸν πᾶν ὅ,τι ἡ Κυβερνήσις διατάττει, ὡς ἔργον μεγίστης σοφίας, καὶ νὰ ἀποδέχεται αὐτὸ μετ' εὐγνωμοσύνης καὶ ταπεινοτάτης ὑποκλίσεως, ὡς δῶρον ἐξ ἐλέους, παρ' ἄξιαν καὶ τοῦτο διδόμενον, καὶ ἂν ἄλλως τυχὸν τὸ διαταχθὲν ἤθελεν εἶναι παρεκτροπὴ αὐθιρέτος, ἀδίκημα βίαιον, ἢ φόρων κοινῶν αὐξήσις· ἐπειδὴ ὁ λαὸς κατ' αὐτὴν ὑπάρχει κυρίως διὰ νὰ κυβερνᾶται μόνον, καὶ εἶναι ἀπλῶς τὸ ὕλικόν τῶν πειραμάτων τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις μόνη ἔχει νὰ κρίνῃ πῶς δύναται νὰ ὠρεθῇ ἀπὸ τὸ ὕλικόν τοῦτο συμφερότερον πρὸς τὰ ἴδια αὐτῆς τέλη. Διὰ ταῦτα ἄρα ἡ ψευδοπολιτικὴ ἀποφαίνεται καὶ τὴν μετριοφροσύνην αὐτὴν κρίσιν ὁποιασδήποτε πράξεως τῆς Κυβερνήσεως, ὡς ποινῆς ἀξιοτάτης παρὰ τὸν πρὸς τὴν Κυβερνήσιν ὀρελλομένου σέβας, καὶ καὶ τὰ ἐκ καταδυναστεύσεων παράγοντα, ὡς ἀγνωμοσύνην, ἢ μάλιστα ὡς ἐκ προμελέτης τυχῶν τῆς γενικῆς ἀρεσκείας καὶ εὐταξίας. Γίνονται αἱ ἐγκαλέσεις καὶ μίμψεις φανεραὶ καὶ πασίγνωστοι· τότε ὑποπτεύεται αὐτὴ τοῦ λοιποῦ ἐκρηγνὺς μυθικῶν καὶ τυχῶν ἐταιρειῶν ἢ ἐνώσεων, καὶ ἀφ' ἐτέρου μέρους κινεῖ τὴν πολὺπαστον μυστράν μηχανὴν τῆς Ἀστυνομίας, ἥτις συνήθως ἐξεύρει καὶ φροντίζει περὶ τούτου, πῶς νὰ εὕρῃ ἀληθεῖς ἐγκληματα· νὰ ἐρευνήσῃ δὲ μήπως αἱ γενικαὶ μίμψεις εἶναι δικαίαι ἢ θεμελιωμένα καὶ προξενηθεῖσαι ἐξ ἀναπόδων διαταγμάτων, καὶ μήπως εἶναι ἀληθῶς ἡ ἐκφρασις τῆς κοινῆς ἐκ τῶν εἰς πᾶν τῆς ἐπίσης ἐπαισθητοῦ ζυγοῦ προξενηθείσης δυσπρεσκείας, δὲν ἐνθυμεῖται παντάπασι ἡ ψευδοπολιτικὴ, ὅσον οὐδὲ συλλογίζεται νὰ καταπαύσῃ τὴν δυσπρεσκείαν ταύτην, ἀραιώσῃ τὰς ἀληθεῖς αἰτίας αὐτῆς· πεῖθεται δὲ μᾶλλον ὅτι, ὅταν δὲν φανερόντωνται αἱ μίμψεις, δὲν ὑπάρχει μήτε δυσπρεσκεία· ὅθεν νομίζει, ὅτι ἐπραξε τὸ πᾶν, ἐὰν μόνον κατεσίγητε τὴν κοινὴν κορυγὴν, ἢ ἐφρόντισεν, ὥστε κα μὴ φθάσῃ

Ἀρ. 6.
Ἔτος Α'

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.
Ἑτησία Φοίνικες 36.
Ἑξαμηνιαία 18.
Τριμηνιαία 9.
Αἱ συνδρομαὶ γίνονται, ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 7 ΜΑΪΟΥ 1832.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Ἀρ. 175. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Η ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διακηρύττει.

Διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 87 διακηρύξεως ἐπιστράτευσε ἡ Κυβέρνησις τὰς ἐπαρχίας τοῦ Κράτους νὰ πέμψωσι τοὺς Πληρεξουσίους των εἰς Ἄργος, διὰ νὰ συγκροτήσωσι τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν, τὴν ὁποίαν τὸ ὑπ' Ἀρ. Β' ψήφισμα τῆς ἐν Ἀργεὶ Δ' Ἐθνοσυνελεύσεως ἐπιτάττει, καὶ ἡ κοινὴ γνώμη θεωρεῖ ἀπαραίτητον.

Ἡ ἀναβολὴ τῆς συγκεντρώσεως τῶν Πληρεξουσίων, καὶ αὐτὴ ἡ ἐνεστῶσα τῶν πραγμάτων κατάστασις ὑπαγορεύουν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὸ μέτρον τοῦ νὰ προσκαλέσῃ καὶ ἐκ νέου τὰς ἐπαρχίας νὰ στείλωσι, χωρὶς τὴν παραμικροτέραν ἀργοπορίαν, τοὺς Πληρεξουσίους των.

Ἐάν τις μεταξὺ τῶν διωρισμένων εἰς νομοτελεστικὴν ὑπηρεσίαν ὑπαλλήλων ὑπάρχῃ ἢ ἐκλεχθῇ ἤδη Πληρεξούσιος, προσκαλεῖται, εὐθὺς μετὰ τὴν κοινοποίησιν τῆς παρούσης, νὰ ἀντικαταστήσῃ τοποτηρητὴν εἰς τὴν Δέσιν του καὶ νὰ φθάσῃ ὅσον τάχιστα εἰς Ἄργος, διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ, ὡς Ἀντιπρίσωπος λαοῦ, τὰ ὑψηλὰ τῆς ἀποστολῆς του χρέη.

Νέα ἀναβολὴ δύναται νὰ ἐπιφέρῃ μεγάλην εἰς τὸ ἔθνος ζημίαν, καὶ σπεύσατε, Κύριοι Πληρεξούσιοι, νὰ εὐρεθῇτε τὸ συντομώτερον, ὅπου τὰ ἐθνικὰ συμφέροντα σὰς προσλαλοῦσιν.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 6 Μαΐου 1832.

Ὁ Πρόεδρος, Γ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ, Δ. ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ, Α. ΖΑΪΜΗΣ, Γ. ΚΩΛΕΤΤΗΣ, Κ. ΜΠΟΥΣΔΡΗΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Δ. ΠΛΑΠΟΥΓΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ.

Ἀρ. 400. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ἐγκύκλιος. Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Πρὸς τοὺς Διοικητὰς καὶ Τοποτηρητὰς τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ παρατῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει Ἀντιπρόεδρος τῆς Α. Β. Μεγαλειότητος διεκοινώσεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ὅτι ἡ Διοίκησις τῆς Ἑπτανήσου χαρίζομένη εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἔμποριον, ἀπεφάτισε νὰ δέχεσθαι τοὺς λοιποὺς ἐλευθέρως εἰς τοὺς λιμένας τῆς πᾶν πλεῖον ἐφωδιασμένους μὲ ὑγειονομικὴν πιστοποίησιν καὶ προερχόμενον ἀπὸ Ἑλληνικὸν λιμένα, ὅπου ὑπάρχει ὑγεία. Ἐξαιρεῖ τῆς ἐλευθέρου κοινωνίας τα

πλοῖα, τὰ ὅποια ἤθελον διευθύνεσθαι ἐκεῖ ἀπὸ τὴν Μάγνην Θάλασσαν, τὴν Τουρκίαν, τὴν Αἴγυπτον καὶ τὰς βαρβαρικὰς ἐπαρχίας.

Προσκαλεῖσθε λοιπὸν, Κύριοι, ἀφ' ἐνὸς μέρους νὰ κοινοποιήτετε ἀμέσως τὴν τὸσον εὐχάριστον ταύτην εἰδήσιν εἰς τοὺς πλειάρχους καὶ ἔμπορους τῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν σας ἐπαρχῶν ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ διπλασιάτετε τὴν προσοχὴν σας εἰς τὴν ἀκριθεὶς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων. Εἶναι δίκαιον νὰ ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὴν πρὸς ἡμᾶς καλὴν διάθεσιν τῶν γειτόνων μας μὲ ἀμοιβαίαν πίστιν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον γινόμεθα ἄξιοι τῆς καλῆς πίστεως τῶν ἐθνῶν καλλιεργούμεν παντοῦ καὶ πολλαπλασιάζομεν τὸν ἐθνικὸν πλοῦτον μὲ εὐκολίαν, καὶ ἐξασφαλίζομεν τὴν πολύτιμον ὑγείαν τῶν Ἑλλήνων.

Ἄν κατὰ δυστυχίαν ἤθελεν ἀναφανῇ εἰς τι τῶν παραλίων τοῦ Κράτους κάμμία ἐπιδημικὴ, ἢ ἄλλης φύσεως νόσος, ἱερὸν χρέος ἐπιβάλλεται εἰς τὸν Ὑγειονομολογικὴν τοῦ μέρους ἐκείνου νὰ κάμῃ τὴν τοιαύτην σημείωσιν ἐπὶ τῶν ὑγειονομικῶν πιστοποιήσεων.

Ἄδεται, ὅτι εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀνενεώθη ἡ πανώλης· εὐχόμεθα νὰ μὴν ἀληθεύσῃ ἡ φήμη· εἶναι μόνον τοῦτο χρέος σας. Κύριοι, νὰ ἐλκύσετε οὐσιωδῶς τὴν προσοχὴν τῶν ὑγειονομικῶν ἀρχῶν εἰς τὴν ἀκριθεὶς ἐκπλήρωσιν τῶν χρεῶν των.

Ἡ Κυβέρνησις καταγίνεται καὶ ὁποιοῦν ἐκδίδονται διαταγαί, ρυθμίζουσαι τὰ τῶν λοιμοκαθαρητῶν ἐν τοσούτῳ λάβετε προσωρινὸν μέτρον τοῦ νὰ μὴ δέχεσθε εἰς τοὺς ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν σας λιμένας πλοῖα ἐρχόμενα ἀπὸ μέρη ὑποπτα, ἢ ἀκάθαρτα· τὰ τοιαῦτα ὀφείλετε νὰ παραπέμψετε εἰς τὰ ὑπάσχοντα λοιμοκαθαρήρια, διὰ νὰ κάμνουν τὴν ἐκκάθαρσίν των.

Ἔργιν σας εἶναι νὰ πέμψετε τὸ συντομώτερον εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὁποίας λάβετε περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου θετικὰς πληροφορίες.

Ἡ Κυβέρνησις περιμένει καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν νὰ δώτετε, Κύριοι, νέα δείγματα τῆς δραστηριότητος καὶ τοῦ ζήλου σας.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 5 Μαΐου 1832.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Δ. ΧΡΗΣΤΙΑΝΗΣ.

Ἀρ. 525. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Πρὸς τοὺς παυσαντας Ἐπιτρόπους, Διοικητὰς, καὶ Τοποτηρητὰς.

Προσκαλεῖσθε χωρὶς ἀναβολὴν νὰ στείλατε εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Γραμματεῖαν κατάλογον τῶν ὁσων ἐσυναχθῶσιν

ὥς τὰ ὅσα τῆς Κυβερνήσεως. Βιάζεται δὲ τυχὸν ἀπὸ τὰς περιστάσεις νὰ ἐκπληρώσῃ μέρος τοῦλάχιστον τῶν ἐπιζητούμενων δικαίων· κἀμνεὶ τοῦτο ἀμελῶς καὶ ἐξ ἡμισείας, ἢ οὐκ ἀντηρῶς καὶ ὑπόλως, ὥστε οἱ νομοθετηθέντες θεσμοὶ καὶ π' αὐτὸ τοῦτο τὸ ἀληθές· αὐτῶν ὄνομα μεταποιῶνται εἰς ὄργανα τοῦ δεσποτισμοῦ, ἢ τοῦλάχιστον διὰ περιορισμῶν, παρεμβάσεων καὶ ἐξαιρέσεων ἀποκασταίνονται πάντῃ οὐδέτεροι.

Καθὼς ἡ ἀληθὴς πολιτικὴ θεμελιώνει τὴν ὑπόληψιν καὶ τὸ πάθος τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῆς ἀγάπης καὶ δυνάμεως τοῦ λαοῦ, παρομοίως σπουδαζει καὶ ἡ ψευδοπολιτικὴ νὰ ὑψωθῇ· ἀλλὰ διὰ τῆς φρίκης καὶ τῆς φυσικῆς καὶ πνευματικῆς καὶ δυναστεύσεως τοῦ λαοῦ· καθότι ἐκείνη μὲν μετρεῖ τὴν ἐκτασιν τοῦ κράτους κατὰ τὴν ἑκτασιν τῆς προαιρετικῆς ὑπεροχῆς, ἄρα καθ' ὅσον εἶναι περιττὴ ἡ φυσικὴ βία· αὕτη ὅμως, κατὰ τὴν ἑκτασιν τῶν ὁπίων ἔχει εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς βιαστικῶν δυνάμεων, ἄρα καθ' ὅσον ἐπιδέχεται ἐφαρμογὴν ἡ φυσικὴ βία. Ἐν ᾧ δὲ ἐκείνη ἀποφάνεται ἱερώτατον χρέος τῆς Κυβερνήσεως καὶ πρώτιστον, τὴν διατήρησιν τῶν νόμων, λαμβάνει αὕτη ὡς ἀνώτατον ἀξίωμα, ὅτι ὁ Βασιλεὺς δὲν ὑπόκειται εἰς κανένα νόμον· ἐκείνη σταθμίζει τὴν ὑπόληψιν τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὸ σέβας, τὸ ὅποιον προσφέρει εἰς αὐτὴν ὁ λαός· αὕτη δὲ ἐξ ἐναντίας, κατὰ τὸν ἐαυτὸν μὲν τῆς ἀνδραποδιώδους δειλίας αὐτοῦ.

ΣΤ. Ἰδιαιτέρως δὲ παραγγέλλει ἡ ἀληθὴς πολιτικὴ, ὡς πρὸς τὰ Δικαστήρια, ἀνεξαρτησίαν τῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν ἀπὸ τῆς Κυβερνητικῆς δυνάμεως· ἡ ψευδὴς ὅμως τὸ ἐναντίον, ἐξάρτησιν. Κατ' ἐκείνην ἡ δικαιοσύνη προστατεύει καὶ σκέπει τὸν λαὸν καὶ ἀπὸ ἀδικίας τῆς Κυβερνήσεως· κατὰ ταύτην ὅμως εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὑπηρετρίχ αὐτῆς. Καθὼς λοιπὸν ἐκείνη πρεσβεύει, ὅτι ὁ Δικαστὴς πρέπει νὰ φυλάττῃ ἐαυτὸν ἴσον πρὸς πάντας τοὺς πολίτας, κηρύττει ἐξοστρακισμόν ὅλων τῶν ἐιδικῶν Δικαστηρίων καὶ Ἐπιτροπῶν, διαδικασίαν ὅσον τὸ δυνατόν κανονισμένην, καὶ ἰδιαιτέρως δημοσιότητα εἰς τὰς ποινάς, ἀπαγόρευσιν πάσης αὐθαίρετου φυλακώσεως, δημεύσεως, καὶ ἐν γένει τῶν ζημιῶν κτλ. οὕτως ἀπαιτεῖ αὕτη προσοχὴν καὶ ἐπίδωξιν εἰς τὴν διαφοράν τῶν καταστάσεων, μάλιστα καὶ εἰς τὴν τιμωρίαν τῶν κακουργημάτων αὐτῶν, εἰδικὰ Δικαστήρια μετὰ συντόμου δικογραφίας, καὶ ὀνομαστικῆς εἰς τὰ ἐγκλήματα, διαδικασίαν ὅσον τὸ δυνατόν ἄτακτον, μυστηριώδη καὶ ἱεροδικαστικὴν ἀκολουθίαν εἰς τὰ ἐγκλήματα, αὐθαίρετον φυλάκωσιν, ἑκτασιν τῶν δημεύσεων καὶ ζημιῶν, καὶ περιορισμὸν τῆς ἐνεργείας τῶν τακτικῶν κριτηρίων δι' Ἐπιτροπῶν.

Ζ. Ὡς πρὸς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν ἡ ἀληθὴς πολιτικὴ θεωρεῖ τοὺς ὑπουργοὺς καὶ τοὺς ἐν τοῖς πράγμασιν ἄλλως βοηθοὺς τοῦ Κυβερνήτου πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ κοινοῦ τελους· ἡ ψευδὴς ὅμως, ὑπηρετάς αὐτοῦ πρὸς κατόρθωσιν τῶν ἰδίων σκοπῶν. Κατ' ἐκείνην, ὀφείλει ἡ Κυβέρνησις διανέμειν τὰς ἀξίας, νὰ κατασταίνῃ εἰς αὐτάς ἱκανοὺς μόνον καὶ εὐσυνειδήτους ἀνδρας, μεταχειρίζομένη αὐτοὺς κατ' ἀξίαν, καὶ χορηγοῦσα εἰς αὐτοὺς ἐλευθερίως τὰ πρὸς αὐτάρκειαν, ἀφ' ἑτέρου δὲ πάλιν σκέπει καὶ ἐξασφαλίζει τὸν λαὸν ἀπὸ τοῦ αὐθαίρετου καὶ τὸν δεσποτισμὸν αὐτῶν. Κατὰ ταύτην ὅμως, τὰ ὑπουργήματα εἶναι ὄργανον ἐπιθυμητὸν πρὸς ἀνταρσίαν τῶν κακουργημάτων εὐνοουμένων διὰ τὴν ἀρσένωσιν, καὶ στρατιωτικῶν νέων φατριαστῶν. Ὅθεν καὶ κατὰ τὰς ἀρχαίας παραδόλους ἂν ἔχωσιν οἱ ὑπηρεταὶ ἐπιστημονικὴν ἱκανότητα καὶ ἠθικὴν ἀξίαν, προσέχουσι δὲ μάλιστα εἰς τὴν ὑποταγὴν αὐτῶν πρὸς πᾶν ὅ,τι ζητεῖται ἀνωθεν, καὶ κατεχουσι τοὺς ἤδη διωρισμένους εἰς στενὴν ὑπακοήν.

Κατὰ τὴν ἀληθῆ πολιτικὴν, σοφοὶ νόμοι πρέπει νὰ κανονίζωσι τὰς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸ ὑπήκοον σχέσεις τῶν ἐν τοῖς πράγμασιν ὅσον τὸ δυνατόν ἀκριδέστερον, ὥστε μήτε ἡ Κυβέρνησις κατὰ τῶν ὑπουργῶν, μήτε οὗτοι κατὰ τοῦ λαοῦ νὰ τολμῶσιν αὐθαίρετα καὶ βίαια ἔργα. Κατὰ τὴν ψευδῇ ὅμως, ἀνάγκη νὰ ἀφίνωνται αἱ σχέσεις τῶν ὑπουργῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν λαὸν ὅσον τὸ δυνατόν ἀπροσδιόριστοι, ὥστε νὰ μεταχειρίζεται αὐτοὺς ἡ Κυβέρνησις κατὰ θέλησιν, καὶ, καθ' ὅσον ἀναδεικνύονται χρήσιμοι εἰς αὐτήν, νὰ προδίδῃ καὶ καθαιρῇ, νὰ ἀνταμείβῃ καὶ παιδεύῃ αὐτοὺς. Ἐνῷ λοιπὸν κατ' ἐκείνην οἱ ὑπουργοὶ εἶναι εὐσυνειδήτοι καὶ αὐτοσυλλόγιστοι ἐκτελεσταὶ καὶ φύλακες τῶν νόμων, ἐξ ἐναντίας κατὰ ταύτην πρέπει νὰ εἶναι τυφλὰ καὶ ἀγενῆ ὄργανα τῶν κρατούντων· κατ' ἐκείνην, οἱ ὑπουργοὶ εἶναι μόνον εἰς τὸν νόμον ὑπεύθυνοι· κατὰ ταύτην δὲ, εἰς τοὺς κρατούντας· ὡσαύτως κατ' ἐκείνην, ὁ νόμος πάλιν προσδιορίζει στερεῶς τὸ ἀναφαίρετον τῶν ἀξιοματίων, τὸ ποσὸν τῶν μισθῶν, τοὺς ὅρους τῆς προδιδάσεως, τὰ σιτηρέσια καὶ τῶν χρηρῶν τὰ μηνιαῖα, ὡς καὶ τὰς ἐκτάκτους ἀμοιβάς, παραβάσεις τῶν χρεῶν, καὶ ποινὰς αὐτῶν, ἐπιβαλλομένας πάντοτε μετὰ προηγουμένην ἐξέτασιν καὶ ἀπόφασιν· κατὰ ταύτην ὅμως πάντα ταῦτα ἀφίνονται, ὅσον ἐνεστίν, εἰς τὴν ἐξουσίαν ἢ διαθέσιν τοῦ αὐθαίρετου.

Η. Θεωροῦμεν δὲ προσέτι ὅποια ἡ ἀληθὴς πολιτικὴ, καὶ ὅποια ἡ ψευδὴς ἔχει διαβουλία περὶ τῆς δημοσίας διδασκαλίας καὶ ἐκπαιδεύσεως τοῦ λαοῦ· ἐκείνη μὲν, σύμφωνος μὲ τὸν ὀρθὸν λόγον καὶ τὴν ἱστορίαν, δὲν γνωρίζει ἄλλην σπουδαιότεραν διὰ τὴν Κυβέρνησιν ὑπόθεσιν παρὰ τὴν δυνατωτάτην αὐξάνειν τῆς πνευματικῆς, ἠθικῆς καὶ θρησκευτικῆς ἐκπαιδεύσεως τοῦ λαοῦ· αὕτη δὲ ἐξ ἐναντίας, οὐδὲν ἄλλο σπουδαιότερον παρὰ τὴν σφοδροτάτην ἀναχαίτισιν τῆς παιδείας ταύτης· ἐπειδὴ, κατὰ τὴν πρώτην, ἡ Κυβέρνησις σπεύδει καὶ ὀργᾷ πρὸς ἀνωτέραν τελειότητα, τὴν ὁποίαν ἐπιτυγχάνει μόνον καθ' ὅσον ἐπιδίδει πρὸς τὴν ἀληθῆ παιδείαν, καὶ πάντοτε ἐνδίδει καὶ συμμορφοῦται εἰς τὸν βαθμὸν τῆς παιδείας τοῦ λαοῦ, διὰ νὰ διατηρήσῃ τὴν ἠθικὴν αὐτῆς δύναμιν· κατὰ τὴν τελευταίαν ὅμως πᾶσα μεταρρύθμισις εἶναι ὄχι μόνον περιττὴ, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄκρον ἐπισφαλής· ἐπειδὴ ἐν γένει ὅλοι οἱ νεωτερισμοί, καὶ διότι ἀπαιτοῦσιν ἀγῶνας νοῦς, καὶ διότι συνηθίζουσιν εἰς νέας σχέσεις κτλ., εἶναι εἰς ἄκρον ὀχληροί, καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ τοὺς ἀποφεύγωμεν τὸ κατὰ δύναμιν· τοῦτο δὲ κατορθοῦται, δοξάζει ἡ ψευδοπολιτικὴ, ἂν γένῃ εἰς τὴν πρώτην ἀρχὴν ἡ ἀντίστασις.

Τὸ στενὸν τῶν φύλλων δὲν συγχωρεῖ νὰ ἀκολουθήσωμεν πορρωτέρω τὰ ἀξιώματα τῆς ἀληθοῦς καὶ ψευδοῦς πολιτικῆς, καὶ νὰ δεῖξωμεν, παραδείγματός χάριν, πῶς ἐκείνη μὲν ὡς πρὸς τοὺς φόρους προτίθεται σκοπὸν τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ λαοῦ· αὕτη δὲ μόνον τὴν αὐξάνειν τοῦ θησαυροῦ, ἢ τὸν πλουτισμὸν τοῦ ταμείου. Πῶς ἐκείνη προσπαθεῖ νὰ ἀπαντήσῃ τὰ κακουργήματα διὰ τῆς ἀνατροφῆς καὶ τῆς ἠθικῆς καὶ θρησκευτικῆς παιδείας τοῦ λαοῦ· αὕτη δὲ διὰ βαρέων ποινῶν, διὰ τῆς ὀμότητος καὶ τοῦ αὐθαίρετου. Τὰ δὲ μεχρὶ τοῦδε εἰρημένα ἀκούουσιν ἴσως διὰ νὰ κατανοήσωμεν ὀρθῶς καὶ κρίνωμεν τὸ κύριον πνεῦμα τῆς ἀληθοῦς καὶ ψευδοῦς πολιτικῆς, ὥστε ἔχοντες αὐτὸ γνῶμονα ἂ μετρήσωμεν ὅποια θελεῖ δεῖχθῇ ἐκείνη εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν ἄλλων ἀντικειμένων τοῦ πολιτικοῦ βίου, καὶ ὅποια αὕτη, κατὰ ποσὸν σωτηριώδους ἐκείνη, πόσον δὲ ἀφαιρητικὴ καὶ ἀντικειμένη.

ἀπὸ περισυνᾶς προσόδους, ἐνοικιάσεις ἰχθυοτροφείων, ἀλλήλων, καὶ τῶν τελωνείων αὐτῶν, σημειοῦντες τὰ ὀνόματα τῶν πληρωσάντων, τὴν ἐποχὴν καὶ τὸ ποσὸν μὲ ἀκρίβειαν. Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 5 Μαΐου 1832.

Ὁ Γραμματεὺς Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Λονδίνου, 19 Μαρτίου. — Αἱ τελευταῖαι ἐκ τοῦ Ἀγγλικανοῦ εἰδήσεις θεωροῦνται ὡς ἀγαθὰ ἀπὸ τῆς Ἀγγλικῆς καὶ ἀπὸ τῆς Γαλλικῆς Κυβέρνησεως. Ὁ στρατηγὸς Κουβιέρ εἶχεν ἐντυπώσει πάλιν εἰς τὴν ὑπόθεσιν τὸν χαρακτηρὸν ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον καὶ διὰ μίαν στιγμὴν δὲν ἔχασεν, ἀλλ' ἐξ αἰτίας τῆς παραδόξου λήθης τῶν διαταγῶν τῶν παρὰ τῆς Αὐλῆς τῶν Τουίλλερίων ἐκδοθεισῶν καθ' ὃν καιρὸν ἀνεχώρησεν ἡ ἐκστρατεία. Ἐρρέθη ὅτι καταπάτησεν ἡ Γαλλία τὸ δίκαιον τῶν ἐθνῶν καταλαβούσα τὸν Ἀγκῶνα. Ἡμεῖς δὲν δυσκολευόμεθα οὐδαμῶς νὰ καταδικάσωμεν τὸν τρόπον, καθ' ὃν ἔγεινεν ἡ κατάσχεσις, ἀλλὰ μετὰ τὰς παρὰ τοῦ συμβουλίου τῶν Τουίλλερίων δοθείσας ἐξηγήσεις, μετὰ τὴν ἀπαίτησιν τοῦ τριηράρχου Γαλλοῦ, καὶ τὰ παραδεχθέντα μέτρα εἰς τὸ νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν κατάσχεσιν ταύτην ὁ ἀληθὴς αὐτῆς χαρακτήρ, δὲν ἔχομεν πλέον τί ἄλλο νὰ εἰπώμεν περὶ τούτου. Ὅσον δὲ περὶ τοῦ μέτρου αὐτοῦ καθ' ἑαυτὸ, δὲν ἔχομεν κῆμιν δυσκολίαν νὰ εἰπώμεν κατ' ἐπανάληψιν ὅτι ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις δὲν ἔκαμεν ἄλλο εἰμὴ νὰ μετελθῇ τὰ δίκαιά της. — (Ὁ Ταχυδρόμος.)

Αἱ αἰτίαι, εἴτε ἀληθεῖς, εἴτε ἐπίπλαστοι, διὰ τὰς ὁποίας ἐκίνησεν ὁ Μεχμέτ Ἀλλῆς κατὰ τοῦ τῆς Συρίας πᾶσά τὸν πόλεμον, λέγεται ὅτι εἶναι ἡ ἐξῆς: — α', ὅτι ἡμέλησεν οὗτος ν' ἀποδώσῃ μεγάλας ποσότητας χρημάτων, τὰς ὁποίας τὸν εἶχε δανείσει ἐκεῖνος, θέλων νὰ ἐπιτύχῃ συνδιαλλαγὴν τινα μετὰ τῆς Πόρτας περὶ τινος προγεγονυίας συγχύσεως πρὸς αὐτήν. — β', ὅτι οἱ Ἀραβῆς καὶ ἄλλοι ἐξόριστοι τῆς Αἰγύπτου εὗρον ὑποδοχὴν, καὶ ἔλαβον ἄδειαν νὰ κατοικήσωσιν εἰς τὴν Συρίαν ἐναντίον τῶν ἀλλεπαλλήλων βουλευτήσεων τοῦ Μεχμέτ Ἀλλῆ. Περί τῆς τελευταίας ταύτης ἐγκαλέσεως λέγεται ὅτι παρεκάλεσε τὴν Πόρταν νὰ μεσηλαθήσῃ, ἀλλ' εἰς ἀπόκρισιν τὸν εἶπεν αὐτῇ, ὅτι οἱ Ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι μὴ ὄντες εἰλωτες, ἔχουν τὴν ἐξουσίαν τοῦ νὰ μετοικῶσι, καὶ ὅτι ἦγον πολλὰ εὐλογον, εἴαν δὲν τοὺς ἤρεσκε νὰ κῆνται εἰς τινὰ τόπον, νὰ μεταδράνωσιν εἰς ἄλλον.

Περὶ τῆς Πολωνίας.

Ἡ Ἐπίσημος ἐφημερίς τοῦ Βερολίνου δημοσιεύει τὰ ἐξῆς ἐκ Βαρσοβίας ἀπὸ 13 Μαρτίου: — Ἐκεινοποιήθη ἀρτίως ἡ πολλοῦ λόγου ἀξία αὕτη προκήρυξις.

« Νικόλαος Α, ἐλέφ Θεοῦ, Αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσίας, Βασιλεὺς τῆς Πολωνίας, κτλ.

« Ὅτε μὲ τὴν ἡμετέραν προκήρυξιν τῆς 2 Ἰανουαρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους ἀνηγγείλαμεν εἰς τοὺς πιστοὺς ἡμῶν ὑπηκόους τὴν εἰσβολὴν τῶν στρατευμάτων ἡμῶν εἰς τὸ βασίλειον τῆς Πολωνίας, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἀποσπασθῇ προσωρινῶς ἀπὸ τῆς νομίμου ἐξουσίας, τοὺς ἐδηλοποιήσαμεν ἐν ταυτῇ τὴν βουλὴν ἡμῶν τοῦ νὰ στήσωμεν τὴν μέλλουσαν τύχην ἐκεῖνου τοῦ τόπου εἰς μόνιμον βάσιν, κατέλληλον εἰς τὰς χρεῖας του, καὶ ἀρμοδίαν νὰ προαγάγῃ τὴν εὐδαιμονίαν

αὐτοῦ τοῦ ἡμετέρου κράτους. Τώρα δὲ, ὅτε μὲ τὴν δύναμιν τῶν ὅπλων κατεπαύθη ἡ ἀποστασία τῆς Πολωνίας, καὶ τὸ ἔθνος ἀποπλανηθὲν ὑπὸ τῶν ταραχοποιῶν, ἐπὶ ἀνῆλθεν εἰς τὸ χρεὸς του, καὶ εἰς τοὺς κόλπους τῆς ἡσυχίας, κρίνομεν δίκαιον νὰ ἐκτελέσωμεν τὸ σχέδιον ἡμῶν τοῦ νὰ εἰσαξώμεν νέαν τάξιν πραγμάτων, διὰ τῆς ὁποίας νὰ ἐκασφαισθῇ διὰ παντὸς ἀπὸ νέων τολμημάτων ἡ ἡσυχία καὶ ἡ ἑνωσις τῶν δύο ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα ἐνεπίστευσαν ἡ θεῖα πρόνοια εἰς τὰς φροντίδας ἡμῶν. Κατακτηθεῖσα τὸ 1815 ἔτος ἡ Πολωνία ὑπὸ τῶν τροπαιοφόρων τῆς Ῥωσίας στρατευμάτων, εὗρε παρὰ τῆς μεγαλοψυχίας τοῦ λαμπροῦ ἡμῶν προκατόχου, τοῦ Αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου, ὅχι μόνον τὴν ἐθνικὴν αὐτῆς ὑπαρξίν, ἀλλὰ καὶ νόμους εἰδικούς ὑπὸ συνταγματικοῦ Χάρτου ἐπικυρωμένους.

« Ἀλλ' αἱ χάριτες αὗται δὲν εὐχρέστησαν εἰς τοὺς παντοτεινοὺς ἐχθροὺς τῆς εὐταξίας καὶ τῆς νομίμου ἐξουσίας. Ἐπιμένοντες πεισματικῶς εἰς τοὺς ἀξιοκατακρίτους σκοποὺς των, δὲν θέλουν παύσει οὐδὲ στιγμὴν νὰ ὀνειροπολῶσι τὸν διαχωρισμὸν τῶν εἰς τὸ ἡμέτερον σκῆπτρον ὑποτεταγμένων δύο ἐθνῶν, καὶ ἀλαζονεύμενοι ἐτόλμησαν νὰ καταχρασθῶσι τὰς εὐνοίας τοῦ ἀνορθωτοῦ τῆς πατρίδος των, μεταχειρισθέντες πρὸς ἀνατροπὴν τοῦ εὐεργετήματός του τοὺς νόμους αὐτοῦ καὶ τὰς ἐλευθερίας, τὰς ὁποίας τοὺς εἶχεν ἐπιδαψιλεύσει γενναίως ἡ κρατικὴ δεξιὰ του. Ἡ αἰματοχυσία ὑπῆρξε τὸ παρεπόμενον τοῦ πταίσματος τούτου. Ἡ δὲ ἡσυχία καὶ εὐδαιμονία, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀπολαύσει τὸ βασίλειον τῆς Πολωνίας εἰς βαθμὴν ἄγνωστον ἕως τότε, ἐξέλιπεν ἐν μέσῳ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου καὶ τῆς καθολικῆς ἐκπορθήσεως. Παρῆλθον δὲ ἤδη τὰ δεινὰ ταῦτα ὅλα.

« Τὸ βασίλειον τῆς Πολωνίας, ὑποταχθὲν ἐκ νέου πάλιν εἰς τὸ ἡμέτερον σκῆπτρον, θέλει καρδίσει τὴν ἡσυχίαν, καὶ ἀνθήσει πάλιν εἰς τοὺς κόλπους τῆς εἰρήνης, ἀνορθωθὲν ὑπὸ τὴν προστασίαν νηφελίου Κυβερνήσεως. Διὸ θεωροῦμεν ὡς εἰς τῶν ἱερωτάτων ἡμῶν χρεῶν, νὰ ἐπαγρυπνώμεν μὲ πατρικὴν πρόνοιαν διὰ τὴν εὐτυχίαν τῶν πιστῶν ἡμῶν ὑπηκόων, καὶ νὰ βάλλωμεν ὅλα τὰ δυνατά μας, διὰ νὰ ἐμποδίσωμεν τὴν ἐπύκνωσην παρομοίων καταστροφῶν, ἀφαιροῦντες ἀπὸ τοῦ κακόνους τὴν δύναμιν τοῦ νὰ ταραττώσῃ τὴν κοινὴν ἡσυχίαν.

« Ἐπειδὴ δὲ προσέτι ἡ βούλησις ἡμῶν εἶναι νὰ βεβαιώσωμεν εἰς τοὺς κατοίκους τῆς Πολωνίας τὴν ἐξκαλούθησιν ὅλων τῶν οὐσιωδῶς ἀπαιτούμενων εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τῶν τε καθ' ἕκαστον ἐν μέρει, καὶ τοῦ τόπου ἐν γένει, τούτῃστιν ἀτφάλειαν προσωπικὴν καὶ κτηματικὴν, ἐλευθερίαν συνειδήσεως, καὶ πάντα νόμον καὶ προνόμιον πόλεων καὶ χωρίων, ὥστε τὸ βασίλειον τῆς Πολωνίας, διὰ χωριστῆς διοικήσεως κατὰ τὴν ἐξουσίαν εἰς τὰς χρεῖας του, νὰ μὴ παύσῃ τοῦ νὰ συγκροτῇ συμπληρωτικὸν μέρος τοῦ κράτους ἡμῶν, καὶ οἱ ἐγκάτοικοι τοῦ τόπου τούτου νὰ συνιστῶσιν ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ἓν ἔθνος ἡνωμένον μὲ τοὺς Ῥώσσους διὰ συμπαιδείας καὶ ἀδελφικῶν αἰσθημάτων, διατάξομεν κατὰ τὰς ἀρχὰς ταύτας καὶ ἀπεφασίσαμεν σήμερον νὰ εἰσαξώμεν, διὰ νέου ὀργανικοῦ ψηφίσματος, νέον εἶδος καὶ νέαν τάξιν εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ ἡμετέρου βασιλείου τῆς Πολωνίας.

« Ἐν Πετροπόλει, τὴν 26 Φεβρουαρίου 1832.

• ΝΙΚΟΛΑΟΣ •

Μετὰ τὴν προκήρυξιν ταύτην ἐδημοσιεύθησαν τὰ ὀργανικὰ ψηφίσματα τῆς Πολωνίας, τῶν ὁποίων οἱ κυριώτεροι ὀρίσμοι εἶναι οἱ ἐξῆς.

Ἡ Πολωνία εἶναι διαπαντὸς ἡνωμένη μὲ τὸ Ῥωσικόν